

ECHO ZAGŁĘBIA NAFTOWEGO

Tygodnik dla spraw społecznych, gospodarczych i politycznych.

Nr. 21. (66)

Drohobycz-Borysław, niedziela dnia 25 maja 1930.

Rok II

Wielki Borysław utworzony.

Rada Ministrów na posiedzeniu dnia 20. maja br. uchwaliła rozszerzenie granic miasta Borysławia. W ten sposób zostaje zrealizowany postulat Wielkiego Borysławia, w którego skład wejdą obecnie istniejące gminy: Borysław, Tustanowice, Mrażnica, Hubicze i Bania Kotowska. Ludność Zagłębia przyjęła tę wiadomość z uczuciem ulgi i zadowolenia, ile ze wszystkim znane były trudności, które piętrzyły się na każdym kroku przed inicjatorami i zwolennikami Wielkiego Borysławia. Trzy lata upłynęły od kiedy myśl uporządkowania stosunków administracyjnych Zagłębia zaczęła przybierać realne kształty. Jasne postawienie sprawy Wielkiego Borysławia przez nasz obóz

GLÓWNA SPRZEDAŻ wszelkich W Y R O B Ó W

światowej marki „GOODYEAR“,
jak OPONY i DĘTKI do wszystkich
SAMOCHODÓW i MOTOCYKLI
„MOTOR“

Sprzedaż automobili i akcesoriów automobilowych i artykułów technicznych

Inż. Władysław Skoczyński i Ska
w DROHOBYCZU, plac Bartłomieja 3.

Najtańsze źródło zakupów.

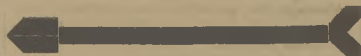
CZY POTRAFICIE ZAHAMOWAĆ NA MIEJSCU?

GOODYEAR

Na dogodnie spłaty

Na składzie zawsze prócz akcesorii i nowości do wszystkich aut WOZY najnowszych modeli „FORDA“ na gumach najlepszej marki „GOODYEAR“.

Wasze hamulce działają, lecz czy uczynią to również i opony? Od tych kilku kwadratów wycali gumy, które dotykają drogi zależy często bezpieczeństwo Wasze i współjadących. Zabezpieczcie się, by opony Wasze posiadały głęboko wcięte romby protektora AWT. Znana niezwodność tego protektora jest jedną z wielu przyczyn dla których na całym obszarze świata więcej ludzi jeździ na oponach Goodyear, niżeli na oponach innych marek.

w czasie wyborów samorządowych w 1927 r., memoriał Związku Legionistów wniesiony w tym samym czasie do władz rządowych w Warszawie, stworzyły podłoże do szerokiej akcji, która wyraziła się w następstwie w uchwałach rad gminnych naszego Zagłębia zatwierdzonych przez władze powiatowe i wojewódzkie a wreszcie ostatnio przez Radę Ministrów.

Przez tę uchwałę czyniąc zadość interesom szerokich warstw ludności oraz przemysłu będącego podstawą egzystencji mieszkańców Zagłębia, rządy Marszałka Piłsudskiego zapisały sobie dobrą kartę w historii naszego miasta.

Posel Dr. Br. Wojciechowski.

Czy są potrzebni?

Ostatnie zdarzenia w życiu społecznym Zagłębia skłaniają nas do rzucenia kilku ogólnych uwag, których tłem są te właśnie zdarzenia.

Plebiscyt... Mimo niesłychanej agitacji ciekawistów, którzy twierdzili, że obóz Piłsudczyków, idący w tym wypadku pod przewodem Frakcji PPS, nie uzyska więcej jak kilka procent głosów, — stało się inaczej. Osiągnęliśmy blisko 30 proc. głosów robotniczych. Mówimy — osiągnęliśmy, bo jasnym jest, że wszyscy, którzy utosunkowują się pozytywnie do rządów pomajowych i dla których sztafndarem jest nadal nazwisko Piłsudskiego, oddali Kartie do urn kartkę z numerem 1.

Wyraziła się tutaj i druga strona kwestii, może nawet lokalnie ważniejsza. Chodziło o stwierdzenie, czy robotnicy borysławscy chcą podjąć samodzielną akcję, mającą na celu budownictwo mieszkań robotniczych, czy chcą sami rozwiązać tę niesłychanie piekącą kwestję będącą żmora życia tysięcy istnień ludzkich,

Blisko 30 proc. robotników powodziło: tak i rzuciło głosy za „Spółdzielnią” im. Moraczewskiego, tego samego Moraczewskiego, który życie swe strawił w uczciwej służbie dla podniesienia klasy robotniczej, a którego ciekawości obrzucają dziś najniebezpiecznymi wyzyskami.

Chodzi więc o dwie rzeczy, gdy oceniamy wynik akcji plebiscytowej.

Pierwsza — to przychylny stosunek poważnej części polskiej klasy robotniczej Zagłębia do rządów Piłsudskiego. Druga — to ambicja rozwiązywania pewnych zagadnień ekonomicznych własną ręką i własnymi środkami robotników.

Kto zna nie od dziś stosunki w naszym Zagłębiu, kto rozumie znaczenie ciężkiego kryzysu, jaki przeżywa przemysł naftowy, i o cenia należyce pewien konserwatyzm robotników, szczególnie starszych, pamiętających dobre tradycje poczynań, idących z dawnego Domu Ludowego czyli z t. zw. „budy”, — tradycje, które w sposób uzurpatorski zgarniają haluchowcy, — ten musi stwierdzić, że w życiu robotnika borysławskiego nastąpił zasadniczy przełom.

Przełom ten pójdzie dalej i głębiej, niż to okazał obecny plebiscyt, a towarzyszyć mu będzie praca konstrukcyjna tych ugrupowań, które w życiu uświadomionego robotnika polskiego muszą zastąpić stopniującą demagogię partii PPCKW, nie odpowiadającą ani realnym potrzebom warstwy pracującej, ani roli społeczeństwa polskiego w kresowym, naftowym Borysławiu.

Zdajemy sobie sprawę, że polskość Borysławia i jego doniosłe znaczenie dla państwa utrzymuje robotnik polski i praca polska.

To jest pewnik, z którego wyszliśmy organizując po przewrocie majowym lokalne życie Zagłębia. Doświadczenia kilku lat utwierdziły nas w naszym mniemaniu. Dowiedliśmy, że można bronić słusznych, szeroko pojętych interesów robotniczych, zespalać równocześnie robotnika z resztą społeczności polskiej.

Z pracy naszej wyrosły dwa drogowskazy. Stałymi się ugrupowaniem, stojącym twardo przy postulatach społecznych robotnika, stałymi się równocześnie jedynym środowiskiem społecznym, realnie broniącym postulatów polskości i interesów Rzeczypospolitej na naszym terenie.

Przed kilku laty, gdy jako Piłsudscy rozpoczynaliśmy szerszą pracę na arenie społecznej, rzuciła się na nas sfora miejscowych endeków, mająca zresztą niesłychanie słaby wpływ na życie Zagłębia, odsadzając nas od cwiły i wiary, odsadzając nas przed wszystkim od polskości. Do autora niniejszego artykułu, jako do jednego z „przybłędów” zjawiała się delegacja endecka z żądaniem, aby opuścić Borysław jako „szkodnik” polskości. Panom tym pokazano drzwi.

A w ciągu kilku lat panowie ci zniknęli z powierzchni życia, i społeczeństwo tutajse mogło się przekonać, że obóz legionowy w Zagłębiu był i jest jedynym obrońcą polskości na wszystkich placówkach, gdzie ludzie tego obozu stanęli do odpowiedzialnej pracy, i że przy nas skupiło się wszystko co polskie, co zdrowe, co ojczyste miłuje.

Uczyniliśmy oto rachunek z tymi, za nam przeszkadzali w robocie, a których dziś prawie niema. Nadchodzi czas, aby jasno sformułować nasze stanowisko wobec tych, któ-

rzy jeszcze istnieją i są nawet dość silni, i też nam przeszkadzają w pracy państwowej i społecznej, choć na innych jak endecy odcinkach.

Myślmy o partii PPS pod znaku CKW. Czy są ci panowie potrzebni polskiej klasie robotniczej Zagłębia?

Nie potrafiliśmy na to pytanie odpowiedzieć 4, 3 ani 2 lata temu. Odpowiemy dziś. Są niepotrzebni. Stali się zbędni przez swoją błędną taktykę, przez odwrócenie się od Wodza narodu i od szczytnych tradycji polskiego rewolucjonizmu niepodległościowego, przez zaprzędawanie się coraz widoczniejsze wyrotowym, antypaństwowym elementom ukraińskim. Życie wykreśliło linię demarkacyjną między polskim robotnikiem — państwomcem idącym pod sztandarami Frakcji PPS i organizacją ideowo pokrewnych, a obojętnym narodowo ciekawistą, który maszeruje we wspólnym szeregu z szowinistami ukraińskimi, chowającymi się sprytnie pod maską PPCKW, a w duszy rojącego się o powrocie tych czasów z 1918-19 roku, gdy polskiemu robotnikowi „rządy zachodnio-ukraińskie” wybijały na plecach ciężkimi rżnięciami jego przynależność do polskiej ojczyzny.

Są więc niepotrzebni polskiej klasie robotniczej Zagłębia panowie z PPCKW. Nie bronią i bronić nie chcą robotnika polskiego przed politycznymi konsekwencjami ukraińskich trybunet. Obojętnie patrzą na zakusy wyrotowców ukraińskich.*) śpiewających pod płaszczkiem socjalizmu szowinistyczne pieśni ukraińskie na zgrozmadzeniach PPCKW, a jak ostatnio, rzucających bomby na uczestników obchodu wyzwolenia Borysławia od inwazji ukraińskiej. Nie umieją oni również stawiać

*) W Bolechowie przewodniczącym Zw. Zawodowego PPCKW i „Selrobu” jest ta sama osoba.

„Społeczniczy” na start!

Niezrównany przepis Boy'a na „jubileusz” w dzisiejszych czasach, czasach trzydziestoletnich emerytów, zawiódł. Ale nie zupełnie i nie wszędzie! „Tęgiego, starego przyka” zastąpiono z niewybawiającym powodzeniem kalendarzem historycznym uzupełnionym mniej lub więcej ważnymi uroczystościami. Istotną część takiej uroczystości stanowi „Akademia”, znacznie groźniejsza plaga od boy'owskiego bankietu. Jak przystosowano przepis „Zielonego Balonika” do naszych warunków?

Raz na miesiąc, zwykle po pierwszym, kilku „społeczniczków” — bierze do tego celu” kalendarz Kurjerka i wyszukuje wszystkie rocznice przypadające na poszczególne dni miesiąca. Dat tych jest tyle, że wystarczająco na wypełnienie wszystkich dni roku, a coż dopiero miesiąca — bardzo często jednak „kawalarze” tacy nie o wszystkich tych datach nie umieją powiedzieć, i wtedy uciekają się do uroczystości oficjalnych i półoficjalnych, ogólnie państwowych, regionalnych i lokalnych, religijnych, międzynarodowych lub nawet odkrytych.

Po pokonaniu tych pierwszych trudności szuka się „firmy”. Najlepiej przeznaczają „czysty dochód” (takiego nigdy nie ma) na cele kulturalne jakiejś organizacji. Wyszukiwanie ofiar — wykonawców nie przedstawia żadnych trudności: Są oni z góry już skazani. Każdy taki „akademik”, bez zielonego wprawdzie fraka ale z palmą męzowską w dłoni, znając swój los, nie stawia oporu.

Program „obowiązkowy”: Słowo wstępne, śpiew, deklamacja, chór, pauza 10 minut i znowu to samo, oczywiście już bez prelegenta, który za swe poświęcenie jeden jedyny ma to szczęście, że może opuścić salę przed rozpoczęciem programu.

Salę wypełniają w pierwszych rzędach reprezentanci władz i społeczeństwa, którzy dopiero po

dziś realnie zagadnień robotniczych, które we własnym państwie i przy własnym rządzie rozwijany są inaczej, niż to miało miejsce za czasów austriackiego panowania. Zdobycze robotnicze, zagwarantowane ustawami Państwa polskiego, nie potrzebują dziś demagogicznej obrony zbankrutowanej partii, wiążącej się z ukraińskimi półkoniamentami oraz hundowcami, zerkającymi w stronę bolszewizmu. Te zdobycze robotnicze znajdują rzetelnych obrońców w rządzie, gdzie na strazy ustaw społecznych stoi Minister Pracy, jak również w tych ugrupowaniach i związkach zawodowych, które stojąc na gruncie interesów robotniczych, umieją interesy te godzić z naczelnym interesem państwa, a w codziennym polityce nie przeciwstawiają się działalności rządu polskiego. A czy trzeba dowodzić, że ten kto tutaj, na kresach, przeciwstawia się rządowi polskiemu, tem samem przeciwstawia się Polsce!

Gdy więc robotnicy nasi mają w Warszawie swój własny polski rząd, gdy w rządzie tym zasiada Minister Pracy, — gdy istnieją Związki Zawodowe i inne organizacje, czuwające nad postulatami klasy robotniczej, a w codziennym życiu, umiejące występować w imię realnych potrzeb robotniczych, czy to gdy chodzi o płacę czy o warunki pracy, — przy tych okolicznościach możemy powiedzieć, że PPCKW w Zagłębiu Naftowym przeytło się, że następnym plebiscyt w 1931 roku, da Bóg, przyniesie dalszą likwidację tej niepotrzebnej partii.

Abowiem jeśli mamy się bawić w symbolistykę słów, to musimy powiedzieć:

Wyrazem państwowego i społecznego programu robotników Zagłębia nie może być b. cesarsko — królewski oficer armii austriackiej, krzykujący poseł Zygmunt Żuławski, — wyrazem tym jest szary legionista, — bojownik Niepodległej Polski, żołnierz Piłsudskiego.

wysłuchaniu pierwszej połowy skwapliwie korzystają z prawa opuszczenia sali — dalej zasiadają krewini i przyjaciele wykonawców, członkowie i sympatycy organizacji. Miejsca ostatnie zapełnia publiczność „za biletami” (100 biletów „stojących” po 20 groszy — 20 zł w kasie), która po zgazczeniu światła na widowni zajmuje wszystkie wolne miejsca na przedzie. Dwie te ostatnie kategorie skazane są na wysłuchanie akademii do końca — pierwsi ze względu rodzinno — osobistych, drudzy z wrodzonej ludzkiej złościwej chęci odświeżenia swego włożonego kapitału (20 groszy).

Po godzinie czekaniu na publikę, po słowie wstępnem (1800 słów, po 30 słów na minutę — 60 minut), po kilku numerach z dziesięciu minutowych pauzami, po pół godzinie dużej przerwie (tej dziesięć minutowej z afiszem) i jeszcze raz po kilku „numerach” z odpowiednimi pauzami uszczelniającą publiczność ucieka w szybkim tempie do domu.

To jednak nie koniec! Sprawiedliwość musi zwyciężyć. Teraz wykonawca przeszerza się na organizatorze aplikując mu z listniśką perwersją jubileuszowy przepis Boy'a — z perwersją, gdyż za własne organizatora lub za uzyskanie „na cele kulturalne” pieniądze, „Sadzają go na fotelu” w knajpie, „sarczyście go tykają”, wygłaszają „lapidarne nekrologi” i omawiają program jutrzejszej (stulecie zapakii szwedzkiej!) akademii z organizatorem jako wykonawcą cywilnych punktów programu.

To tradycyjne zakończenie akademii świadczy jak dalkowocznym był autor „Słówek”. W wysiugu „akademikom” Zagłębie nasze zdobywa niezawodnie pierwsze miejsce. Jest to bezsprzedny i zdaje się jedyny nasz rekord! Więc dalej! Społeczniczy na start! Jutro wiatka akademija. ... Słowo wstępne, śpiew, deklamacja, chór, pauza 10 minut i da c. a. t. ...

Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej Państwa.

W dniu 18—25 b. m. organizuje Liga Obrony i Przeciwgazowej Państwa tydzień lotniczo-gazowy w całej Polsce. Należy przez uśnią propagandę spopularyzować w społeczeństwie ideę tej organizacji i zapewnić jej jak największą ilość członków. L.O.P.P. — pracuje z jednej strony, podczas pokoju, w tej ważnej gałęzi nowoczesnej twórczości, jaką jest lotnictwo cywilne, — a drugiej zaś strony przygotowuje obronę powietrzną i przeciwgazową Państwa na wypadek wojny.

Dzieje ostatniej wojny wskazują już na to, że nie tylko walki pas frontu bojowego staje się terenem walk, ale że cały kraj i całe społeczeństwo jest tą jedną wielką armią, której dzielność, skoordynowana działalność i wola zwycięstwa decydują o losach wojny. Nowoczesna armia musi posiadać zabezpieczone linie komunikacyjne, sprawne pracujące przemysł wojenny i to przekonanie, że tam w głębi kraju słoń za nią całe społeczeństwo zwręte i nieugięte na swoich stanowiskach. Tym czynnikiem który terenem walk zrobił dosłownie cały kraj jest lotnictwo. W wojnie nowoczesnej sztaby generalne pracują nie tylko nad tem, jak przełamać front nieprzyjacielski, — wysyłać eskadry samolotów, które zapomocą bomb niszczyć linie kolejowe, fabryki produkujące amunicję, nie tylko na polach bitew ściska się gazy trujące, — w każdej chwili bomby gazowe z samolotów mogą szerzyć wśród cywilnego społeczeństwa panikę i zamieszanie. W każdej chwili nieprzyjaciel pokiósć się może o zaatakowanie z powietrza i sparaliżowanie tych ważnych nerwów kraju, jakimi są kopalnie węgla i ropy. Dlatego też społeczeństwo nie może być w razie wojny zakoczona ciał formą walki, która rozgrywać się będzie poza frontem właściwym — musi być uświadomione o roli lotnictwa i gazów trujących, musi znać środki obronne. To ważne zadanie: uświadomienie społeczeństwu czym jest lotnictwo i wojna chemiczna, pokazanie i spopularyzowanie środków obrony ma na celu L.O.P.P. Ten cel spełnia Liga przez urządzanie pokazów walki lotniczo-gazowej, przez demonstrowanie obrony i ratownictwa, wygłaszanie odczytów dla szerokich mas społeczeństwa, Liga rola Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej Państwa nie kończy się tylko na tem, — efektywna praca — to drugi cel Ligi.

Za fundusze uzyskane z wkładów członków i urządzanych imprez Liga buduje i utrzymuje szkoły pilotów i mechaników lotniczych, lotniska, popiera twórczą inicjatywę przemysłu chemicznego i lotniczego. Wiemy jak dużą rolę odgrywać zaczyna dziś lotnictwo, które postępując olbrzymimi krokami naprzód, odkrywa nowe horyzonty dla ludzkości. Przemysł zaś chemiczny jest dzisiaj w rękach narodu polskim czynnikiem, zapewniającym możliwość ekonomicznego rozwoju i ekspansji gospodarczej naszego narodu. Naród, który nie chce pozostać w tyle w wielkim „wysiełku pracy” który chce sobie zapewnić zaszczytne miejsce wśród innych kulturalnych narodów świata — nie może dzielić lotnictwa i przemysłu chemicznego pozostawić odległym.

Lotnictwo i przemysł chemiczny, to dwa piękne instrumenty kulturalnego i materialnego rozwoju w czas wojny stają się potężną bronią.

Czynne eskadry samolotów zapewniają bezpieczną i wyteżoną pracę, fabrykom amunicji i sprzętu wojennego, kopalniom węgla, kopalniom i rafinerjom ropy, obroną przed zniszczeniem magazynów z żywnością i odzieżą, ludność cywilną przed atakami gazów trujących. A pożyteczna dziś fabryki chemiczne dadzą nam niszczącą się materiałowy wybuchowy i trujące gazy na wroga, który zagrozi naszym granicom.

Dzisiaj część pracy nad gotowością bojową Państwa bierze na siebie wprost społeczeństwo, które tworząc oddziały „Przysposobienia Wojskowego” ułatwia pracę naszej armii. Państwo nasze nie jest bogate, sumy jakimi rząd dysponuje na lotnictwo i broń chemiczną nie są duże i dlatego jest obowiązkiem społeczeństwa przyszyć z pomocą Państwu przez L.O.P.P. która w tej dziedzinie z Państwem współpracuje. A gotowość bojową Państwa jest dziś realną koniecznością. — Żadne państwistyczne frazesy nie zastąpią tej jasnej i bliszej w oczy prawdy, że w całym Niemczech rozlega się hasło odwetu, hasło odebrania Polsce Górnego Śląska i Pomorza — i w tej nienawisć ku Polsce zgodni są zarówno pra-

wicowi hakatyści jak i lewicowi „towarzysze”. Nasz wschodni sąsiad również nie przestał jeszcze marzyć o tem, jakby nas przemocą uszczęśliwić swoim „rajem”. Odpowiednio do „przylaznych” uczuć tej Państw — pracuje się tam nad lotnictwem i bronią chemiczną. Żadna komisja nie zgłębiła i nie zgłębi tajemnicy zbrojeń Niemców i ich gotowości do wojny w wymienionych działach broni. A w Sowiech — organizacja „Awiochim” (duża część członków należy tam pod terorem) prowadzi olbrzymią propagandę, buduje fabryki gazów trujących (przy pomocy Niemców) i samoloty wojenne. Wobec tej wyteżonej pracy u sąsiadów nasze społeczeństwo musi zostać bezczynne. Cały kraj musi się pokryć siecią kół L.O.P.P. — każdy uświadomiony obywatel musi do Ligi należeć.

Jaki jest stan L.O.P.P. na terenie naszego Zagłębia?

W r. 1924 powstał w Drohobyczu Powiatowy Komitet L.O.P.P., który od tego czasu rozwinął dość długą działalność, organizując cały szereg kół miejscowych, imprez dochodowe i propagandowe, kursy instruktorskie dla drużyn ratowniczych Obrony Prze-

ciwgazowej et. c. Powstają t. zw. Kola miejscowe fabryczne, skupiające ogół pracowników, zatrudnionych w danej firmie. Pierwsze takie Kolo powstało w r. 1927 w firmie „Galicia”, i obecnie we wszystkich większych firmach naftowych takie Kola istnieją. Na terenie powiatu drohobyckiego wszystkie większe ośrodki pracy zostały przez L.O.P.P. objęte, członków rzeczywistych jest 3.604 w 44 Kółach, członków popierających 8743 w 61 Kółach szkolnej młodzieży. W stosunku jednak do 167.000 ludności powiatu nie jest to duży odsetek. Zwłaszcza kupiectwo, t. zw. wolne zawody i ludność większa są w małym stopniu objęte organizacją L.O.P.P. Można jednak przypuszczać, że ci ludzie, którzy dotąd z powodu pewnej bierności nie interesowali się pracą Ligi — zrozumiałej wreszcie, że jest ich obowiązkiem należeć do L.O.P.P. Każdy, nienależący do Ligi zapisz się może do Kola miejscowego w Bystrzawiu (lokal Kola - Związek Techników prezes p. inż. Mościółki sekretarz p. Cisewski). Niech na to hasło: Zapisz się na członka L.O.P.P. — nikt głuchym nie będzie! —

Pana Hermana Liebermana karjera wojskowa.

Przypadek dał nam w ręce kilka dokumentów, odnoszących się do przebiegu służby wojskowej dr. Liebermana i przedstawiających ją najzupełniej wienie na podstawie źródeł urzędowych.

Cóż tedy mówią owe dokumenty?

Oto dr. Lieberman, poseł do austriackiego parlamentu wstąpił do Komendy Legionów w dniu 28 sierpnia 1914 r. i pozostawał w niej do dnia 1 listopada tego roku.

W dniu tym przeszedł do Działu Werbunkowego Departamentu Wojskowego N.K.N., czyli pod skrzydła późniejszego generała Władysława Sikorskiego — i tutaj „działal” do dnia 3-go stycznia 1915 r. ażeby przejść z kolei do Baonu Uzupelnienia Legionów Polskich na stanowisko referenta spraw dyscyplinarnych i sądowych.

W Dziale Werbunkowym Departamentu Wojskowego N.K.N. organizował dr. Lieberman służbę... wywiadowczą a rubryka ewidencji jego, załytulowana: „udział w bitwach” — wykazuje... kreskę, oznaczającą, że zmagania wojenne na polach bitew legionowych odbywały się całkiem a całkiem bez cennego udziału p. Liebermana.

W Baonie Uzupelnienia Legionów Polskich przebywał pan bohater przeszło 7 miesięcy, bo do dnia 19 lipca 1915 roku, poczem dopiero z kolei przydzielono go wreszcie do kompanii masowej. Rozwinęła się tedy przed p. Liebermanem piękna możliwość brania nareszcie jakiegoś udziału w bojach i dania materiału swoim przyszłym biografom Ale, ale, jakoż znów stało się tak, że dr. Lieberman przebywał „w polu” równych dni 15 (słowami: piętnaście), bo do dnia 4 sierpnia 1915 roku.

Ale niedość na tem „Pole” — polu nie zawas: jest równe. Oto rubryka: „udział w bitwach”, oraz rubryki „odznaczenia” i „pochwały” w dokumentach legionowych p. Liebermana — wykazuje również i w tym 15-dniowym okresie „wujowania” jaką samą kreskę, oznaczającą, że ani udziału w walkach, ani odznaczeń, ani pochwał... niema.

Syt wrażeń wojennych przechodzi dr. Lieberman z „pola” do sztabu austriackiej Komendy Legionów, która go używa znów do roboty wywiadowczej i w której, — po kilkunastu dniach pobycie — otrzymuje nagłe a niespodziewanie nominację na podporucznika. Widocznie austriacka Komenda Legionów lepiej się umiała poznać na jego talentach, Służbą wywiadowczą za muje się dr. Lieberman przez rok cały, bo do połowy sierpnia 1916 roku, czyli do chwili rozwiązania Oddziału Wywiadowczego. Oddział został rozwiązany, ale służba — nie. Bo oto tenże sam p. Lieberman pełni w Komendzie Legionów w Baranowie specjalną dalej „służbę specjalną”, służbę „oficera do specjalnych poruczeń” przy p. Gen. Szepetyckim. Potem — może dla bohaterstwa, a może dla amatorstwa — od stycznia 1917 r. pracuje w komisjach regulaminowych tejże Komendy Legionów — a potem już zwolniony z Legionów drogą przez armię cesarską krolewską — przechodzi do parlamentu austriackiego.

Służba wojskowa w Legionach jest skończona. Przebieg jej, powyżej najściślej przedstawiony, daje późniejszy biograf dr. Liebermana jeszcze nieco więcej materiału do mianowania go bohaterem, najwidoczniej „honoris causa”.

Ale, ale... Obraz nie byłby całkowiemy bez jednego jeszcze szczegółu. Oto wśród dokumentów wojskowych dr. Liebermana znajduje się przecież jedna opinia... bardzo pochlebna. Ażeby więc nie być posiadonymi o niesprawdliwość, przytoczymy ją tu w pełnym tekście:

Akta P. K. P. L. 10684/E/18.

Wpłynęło do C.U.E. dn. 1 VI. — 1918 z c. k. Komendy Marsz. pol. Schillinga E. Nr 523 i z dn. 23 V. — 1918.

Opinia szefa sztabu.

„Znam go dobrze, mimo to nie mógłm go dotychczas zgłębić do dna, choć go przeczuwam.

Rzadko szeroki i pełny mózg, szczególnie zdolności kombinacyjne, a więc pożyteczny filozoficzny.

Niezwykłe ścisła i bystra obserwacja, spryt. Człowiek, który ma swój cel i kroczy ku niemu z żelazną konsekwencją.

Charakter silny, wybitnie celowy. Potrafi być w danym wypadku bezwzględny.

Jako kierownik biura wywiadowczego niezrównany, umiejący połączyć pozytywne rezultaty z celowością i utylitaryzmem, Święty organizator”.

Datę nosi ten sławny dokument z dnia 18 czerwca 1916 roku Podpisany zaś jest przez szefa sztabu c. k. Komendy Legionów, austriackiego kapitana i kierownika „K Stelle” t. j. austriackiej defensywy Włodzimierza Zagórskiego, — tego samego, który oficerów legionowych wydawał w ręce władz okupacyjnych.

Opinia dobra. Zapewne jej treść określają dzisiejsi biografowie p. Liebermana mianem bohaterstwa i honoru

Plebiscyt w okręgu Stanisławowskim.

Dnia 21 b.m. odbył się plebiscyt w okręgu Stanisławowskim w sprawie jednego procentu.

Wynik jest następujący:

Uprawionych do głosowania	Głosew padło na listę Nr. 1	Głosew padło na listę Nr. 2
974	91	883
Wrzaz z Zagłębiem bystrzawskim było:		
7641	2010	5631

czyli lista Nr. 1 uzyskała dotychczas 26,3% w stosunku do ważnie oddanych głosów. Dnia 28 b.m. odbędzie się plebiscyt w zagłębiu krośnieńskim, który zakończy tegoroczny plebiscyt.

Akcja budowy tanich mieszkań robotniczych w Zagłębiu Naft.

Poruszone kilkakrotnie w naszej prasie sprawy tanich mieszkań dla pracowników Zagłębia naftowego doszła ostatnimi dniami do definitywnego załatwienia. Ministerstwo Pracy i Op. Społ. przez swoje powołane organa zarządziło jaknajszersze przystąpienie do zrealizowania tej akcji i wygotowania odpowiednich dokumentów i aktów prawnych. Przy wielokrotnych konferencjach natrafiliśmy na wiele trudności i sprzeciwień ze strony poszczególnych Ministerstw, w rezultacie jednak usunęliśmy sporne punkty i otrzymaliśmy definitywne załatwienie całej sprawy. Nie powtarzamy formy załatwienia i formy kredytu na ten cel przeznaczonych, gdyż te sprawy omówiliśmy poprzednio w Echu Zagłębia Naftowego. Jako ostateczne załatwienie sprawy przedstawia się list następujący:

Zakład Ubezpieczeń od Wypadków.
L. 87.810/90/S.

We Lwowie, dnia 6. maja 1930.

Do
Magistratu miasta Borysławia
w Borysławiu.

W związku z odbytymi w Drohobyczu i we Lwowie konferencjami w sprawie podjęcia akcji budowlanej w Zagłębiu borysławskim zawiadomiamy uprzejmie, że Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zaleca Zakładom ubezpieczeń społecznych o świadczeniach długoterminowych poparcie zamierzeń Gmin Zagłębia w kierunku uruchomienia tej akcji. Poparcie to nastąpi w formie zakupna przez Zakłady obligacji Banku Gospodarstwa Krajowego celem zmobilizowania Gminom Zagłębia uzyskanie pożyczek na budowę na podstawie przepisów Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. kwietnia 1927 o rozbudowie miast / Dz. U. RP. Nr. 42, poz. 872/.

W tym celu Zakład ubezpieczeń od wypadków we Lwowie zakupi obligacji Banku Gospodarstwa Krajowego za 1.000.000 złotych a Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych we Lwowie za 500.000 zł.

Zakład Ubezpieczeń od Wypadków
Delegat Rządu Dyrektor
Podpis nieczytelny m.p.   Podpis nieczytelny m.p.
Obecnie przystąpiłymi z trzema zainteresowanymi Gminami do rozpoczęcia wstępnych robót i przygotowania potrzebnych do tego formalności.
Inż. R. Machnicki

O kaplicę rzymsko-katolicką w Hubiczach

Dnia 17 b. m. odbyło się pod przewodnictwem p. naczelnika Widucha posiedzenie Komitetu budowy kaplicy rym.-kat. w Hubiczach. Przy tej okazji warto przypomnieć sobie dzieło tego komitetu. Otrzymałyśmy za darmo od gminy teren i mając już złożone pieniądze potrzebne do doprowadzenia budowy pod dach, komitet licząc na dalsze poparcie Kurji biskupiej już w 1928 r. przedłożył projekt do zatwierdzenia kompetentnym władzom. Projekt ten został ze względów artystycznych zdyskwalifikowany przez konserwatora, wobec czego przedłożył Komitet drugi projekt w 1929 r. tym razem w tej instancji przyjęty. Po odefieniu się sprawy w województwie, po wysłaniu komisji z Wydziału Powiatowego celem zbadania warunków lokalnych, załatwiono tę sprawę negatywnie. Uzupelnienie większości słuźnie wykielnięty braków da się łatwo przeprowadzić, niektóre jednak z nich są tego rodzaju że wprost podcinają całą akcję.

Do tych należy żądanie sklepienia żel - betonowego, co prawie podwoiłoby kosztu budowy, a nie zdaje się nam koniecznym. Drugi zarzut to brak urządzeń opałowych! Nie wiele prawdopodobnie kosztów w Polsce posiadacie centralne ogrzewanie a tem mniej piec. Wręcz humorystycznie wygląda zarzut nie zaprojektowania w pobliżu kaplicy ustępu. Wobec takiego argumentu jedynie miejscowości posiadające kanalizację i wodociągi (a ile takich jest w Polsce?) mogłyby budować kościoły, gdyż trudno pozwolić na otoczenie kościoła zapachami naturalnymi przy prymitywniejszej konstrukcji tych, zresztą bardzo potrzebnych ale chyba nie przy kościele, ubikacji. Wątpię by wszystkie nowo budujące się kościoły uwzględniały te wymogi - Ale niezgadnie sam wiel-

ki Sziwa jakimi argumentami przekonał referenta świątecznego przy zielonym stoleku.

Może wystarczy mu to, że całe nasze Zagłębie posiada dotychczas na tak dużej przestrzeni jeden tylko kościół obrządku rym - kat na kilkadziesiąt tysięcy mieszkańców? Może trafi mu do przekonania argument, że w dzisiejszych czasach należy jak najsilniej popierać wszelkie nowe zamierzenia inwestycyjne, by wten sposób pomagać Rządowi w zwalczaniu bezrobocia? Może? A może nie! Tymczasem około 20 tysięcy zł. leży bezproduktywnie w banku.

Święto Obrońców Podkarpacia.

Z inicjatywy Zw. Obrońców Podkarpacia odbyła się w ubiegłą sobotę akademja ku uczczeniu rocznicy odzyskania naszego Zagłębia. Przy licznym udziale publiczności utworzył akademje słowem wstępem p. P. Wojcikowski, poczem nastąpiła produkcja muzyczno-wokalna na które złożył się śpiew przy Januszówce przy akompaniamencie p. Widuchowej, występ chóru T.S.L. Mraźnica, świetny kwartet muzyczny panów: Kneblocha, Trnobrańskiego, inż. Schlisselberga i dr. Kelhofferera oraz recytacje p. Girtla. Na początku akademji, w czasie występu chóru, zdarzył się niemiły incydent, który stał się dla zamiejscowej pracy okazją sensacyjnych telegramów.

Nieznanym sprawcą rzucił przez okno na widownię w kierunku sceny granat ręczny, systemu polskiego, który jednak wskutek wadliwego zapalnika nie szczególnie nie eksplodował. Po odbiciu się od dekoracji, wędrowce w pierwszych rzędach i odczuciu za kulisy, znalazł się dzięki przytomności umysłu p. Wojcikowskiego za oknem z drugiej strony Sokoła. Wypadek ten nie przerwał zupełnie akademji, panice zapobiegł p. burmistrz Leniecki wskazując, że z chwilą odczucia granatu wszelkie niebezpieczeństwo minęło. Przy końcu akademji przemówił poseł Dr. Wojciechowski, który nawiązując do aktualnego wypadku wzywał do jedności w pozytywnej pracy dla dobra Ojczyzny.

Przykry ten incydent złożył należy na karb niedowierzających, stojących w pobliżu U.O.W. czynniki, które nie są wykładnikami uosobień wielkości społeczeństwa ukraińskiego, którego stosunek do Polaków, na naszym zwłaszcza terenie, jest bez zarzutu. Dotychczasowa współpraca Polaków i Ukraińców w naszych samorządach daje nam gwarancję, że pierwszy tego rodzaju wybrzyk w Zagłębiu nie ma [nic] wyjątkowo z wielkością społeczeństwa ukraińskiego, i nie będzie napawo przyczyną jakiegokolwiek oziębienia tych stosunków, opartych na lojalnej współpracy dla dobra Państwa Polskiego i naszych gmin.

Z Zagłębia

Stan z dnia 19 b. m.

Gustaw gł. 1502 m, rury 5,5", w popieliskie, wierce i tlokuje 5000 kg. ropy dz.

Arkadja gł. 1410 m, rury 6,5" w. polanickie, tlokuje 5000 kg. ropy dz.

g. Sikorski gł. 801 m, rury 10", w. nasunięte.

Stateland Południe gł. 1009 m, rury 10", w. nasunięte.

Pasteur II. gł. 1816 m, rury 5", pogłębia i tlokuje 3500 kg. ropy dz. w. menilitowe.

Józik gł. 709 m, rury 12", lyżkuje 3500 kg. ropy dz.

Emil Parnas gł. 592 m, rury 12", w. nasunięte.

James Forbes gł. 440 m, rury 14", w. nasunięte.

Stateland XX. gł. 1591 m, rury 5", w. popielskie, tlokuje 2500 kg. ropy dz.

Sfinks gł. 1567 m, rury 6", eocen dolny.

Vanderbergh gł. 1718 m, rury 7", wierce i tlokuje 2400 kg. ropy dz. piaskowiec jemieński.

Zawisza Czarny II. gł. 1343 m, rury 7", w. polanickie, pogłębia i ściga płynu około 3500 kg. ropy dz.

Jaberg gł. 1166 m, rury 7" w. polanickie.

Nina gł. 92 m, rury 18" w. nasunięte.

Stateland XXVII gł. 1515 m, rury 6", w. popielskie.

Wywiad z prezesem klubu ukraińskich radnych m. Borysławia.

W związku z wypadkiem jaki miał miejsce w czasie sobotniej akademji w Sokole, zwrócił się nasz współpracownik do prezesa klubu radnych ukraińskich p. E. Jaworskiego, celem poinformowania się o stanowisku jakie zajęła ludność ukraińska Zagłębia do wspomnianego incydentu.

Pan Jaworski oświadczył, że wypadek ten został tendencyjnie oświetlony przez niektóre czynniki, chcące w ten sposób zagnieć zgodywe współzycie tych dwóch narodowości na terenie Zagłębia naftowego. Dalej stwierdził interlokutor, że: 1) miejscowe społeczeństwo ukraińskie wychodzi z założenia, że sporów narodowościowych nie można rozstrzygać terrorem, 2) przez 11 lat ukraińskie społeczeństwo Zagłębia nie występowało nigdy wrogo, ani demontacyjnie przeciw Państwu polskiemu, o czem dobrze wie polska ludność Borysławia, a co stwierdza również prasa lwowska, 3) z wypadkiem ostatniej soboty ludność ukraińska nie solidaryzuje się i potępia go.

Trzeci wywiad z p. E. Jaworskim, prezesem zjednoczonych klubów radnych ukraińskich na terenie Zagłębia i dyrektorem Ukraińskiego Banku Spółdzielczego, przyjmujemy z uznaniem do wiadomości, gdyż potwierdza on naszą opinię wyrażoną w opisie zajęcia na akademji. Prowadzona z powodzeniem współpraca klubów polskich i ukraińskich na terenie gmin dowodzi niezbicie, że wszelkie sprawy gospodarcze dadzą się pomimo pozornych tarć uzgodnić, umożliwiając współzycie obu narodów, zagwarantowane autorytetem państwowości polskiej.

WIANKI

BEDA

Stanisławów

Dnia 11/V odbył się wiec poselski w P.Z. K. w Stanisławowie. Zjechał poseł Dr. Stronicki i Wojtowicz. W sali było około 500 osób ze wszystkich sfer społeczeństwa.

Wybrano prezydium pod przewodnictwem dyr. Banku Kysakowskiego. Przemawiali kolejno poseł Dr. Stronicki w sprawie samorządu oraz politycznym. Objął referencje szczegółowo omówił tematy, wskazując tak stanowisko i pracę Rządu, jak B.B.W.R. oraz opozycyjnych stronniców.

Szczególnie udany był referat posła dra Stronickiego, wskazującego, że sprawa samorządu zróżnicowaną jest w Polsce terytorjalnie, że musi być ona rozwiązana indywidualnie dla każdego terenu, zależnie od rozwoju gospodarczego i odnośnej polacy kraju, poziomu kulturalnego ludności i jej wyrobienia państwowego i obywatelskiego z zawroaniem wszędzie racji stanu polskiego elementu.

Objął mowcy odbarwił heczne oklaski. W dyskusji przemawiał mecenas dr. Hirschberg z Kalusza, który przypomniał, że kandydaci na posłów z klubu m.B. nie uprawiali cyrkowej ekwilibrystyki w obietnicach, mówili o zmianie konstytucji, do niej dąży w myśl programu Marszałka i konkrewnie w tym kierunku pracują. I dziś nic innego nie słyszeliśmy. Za to konkrewnie podziękował mowca intencjom obecnych posłom B.B.W.R. Wyraził nadzieję, że klub wytrwa w pracy i zapewnił, że zwolnienie B.B. zrobią "na każde wezwanie wszystko, co w ich mocy, celem realizacji programu Marszałka. Burza oklasków potwierdziła zebrani przemówienie dra Hirschberga podobnie jak i reprezentanta P.P.S. d. Fr. Rew., który za-

w ciągu roku prawie 100 kilo much, gąsienic i robaków. Niewiele mniej od niej zjada kukulka. Wiecznie szukająca pożywienia jaskółka zbiera rocznie jeszcze więcej owadów, z czego jednak część odstępuje pisklętom. Kura i kaczka jedzą przez cały dzień. Dysproporcja między własną wagą a ilością zjadanego pokarmu występuje zwłaszcza u zięby i wróbia. Gdyby w ten sposób chciał się odżywiać np. słoń, którego waga przeciętna wynosi około 5 - 10 tonn, musiałyby zjadać codziennie całe wagony psy.

KRYZYS W HANDLU RADEM.

Angielskie gazety uderzyły na alarm z tego powodu, iż największe z dotychczas znanych pokładów ładu w Kongo są na wyczerpaniu. Jednocześnie zaś z tam skończyły się również zupełnie złoża wydobywanego tamże uranu. W związku z tem na rynku światowym przewidywana jest olbrzymia podwyżka cen ładu. O ile bowiem dotychczas gram ładu kosztował po przeliczeniu na polską walutę około 1 miliona złotych, o tyle w ciągu przyszłego roku cena ta może powiększyć się w dwojnásob a nawet w trójnásob.

UCIECZKA PRZED MAŁŻEŃSTWEM.

Statystyka cytowa zawieranych małżeństw wykazuje w różnych krajach wzrastającą niechęć do wczesnego wtapowania mężczyzn w związki małżeńskie, — co w dużej mierze znajduje swe źródło w konsekwencjach psychicznych wielkiej wojny. W Wielkiej Brytanii np. mężczyźni zenili się dawniej przeważnie w wieku 25 do 30 lat. Obecnie liczba bezżeńnych w tym wieku lat wynosi tam prawie 80%, a wśród mężczyzn 35-40 - letnich 62%. W Szwecji np. liczba nieżonatych mężczyzn w wieku 25 - 30 lat wynosi 65%. W Stanach Zjednoczonych około 35%. Przyczyną późnego zawierania małżeństw są ustawy obowiązujące w danym kraju. Tak np. w Kalifornii, gdzie prawo wybitnie faworyzuje kobiety, 70% mężczyzn nie żeni się wcale.

„TANIA” PRZEJAZDZKA ZA OCEAN.

Amerykańskie ministerstwo marynarki i lotnictwa zawarło ostateczną umowę z niemieckimi Zakładami Zepplina na temat budowy i utrzymania urządzeń dla lądowania sterowców niemieckich na gruncie Ameryki przy ich lotach transoceanicznych. Warunki umowy są dla Niemiec bardzo ciężkie. Na samą budowę portu lotniczego dla Zepplinów otrzymała Ameryka 300 tysięcy dolarów. Za każdy dzień postójtu sterowca w porcie będą płacić Niemcy 2000 dolarów tytułem prawa używalności kotwice i hangaru, — w razie zaś ewentualnego opóźnienia przyłotu Zepplina na lotnisko płaćć będą 1.000 dolarów tytułem wynagrodzenia za stracony czas. Umowa przewiduje ponadto również dla niemieckich sterowców w pewnych wypadkach obowiązek bezpłatnego przewozu amerykańskiego materiału wojennego, w razie zaś ewentualnego uszkodzenia go lub nieszczęśliwego wypadku — obowiązek natychmiastowego wypłacenia skarbku amerykańskiemu pewnego odszkodowania. Poza temi wszystkimi ciężarami Niemcy musiły zobowiązać się jeszcze i do przyniesienia ubezpieczenia na bardzo znaczną sumę nowozbudowanych urządzeń lotniczych, hangarów itd.

Tak więc niemieckie nadzieje co do „tanioci“ transoceanicznej komunikacji Zepplinami — już na samym wstępie okazują się tylko ... marzeniem.

Nieoficjalna giełda Bruttów.

(tr. oznacza transakcje.)

Ceny za 1/16 w dolarach amerykańskich.

Borysław: tendencja związkowa:

Apello I i II 25 tr. Bernard 15 tr. Ekwivalent II iV 100 Wulkan Horodyszczel I i II 50. Włara 70 tr. Zygward I, II i III 65. Jutrzenka 20 tr. Konrad I, II, IV i Brugger 500. Mary I, II, III, V 90. Pontresin Galicja I, II, III, IV, V 140 tr. Piłsudski 40. Polska Nafta VI (Wilson) 10. Silwa Plana I, II, III, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII Kozak 3 i 0. tr. Blochowka II, tr. 20. Zytta 70 tr. Ignacy 15 tr.

Tustanowice:

Cesia (Harding) I i II 25. Flora 30. Kalifornia I 30. Kopernik I i II 40. Krakowianka 25. Marja Teresa I 35. Mar. Ter. IV 30. Plon 20. Waliszko 80. Walka 130 Saksonia I, II, III, IV, tr. 180.

Mrażnica

Piłsudski III 20. Fotogen II, III, IV, X, XII 80 Halina 60. Zawisza Czarny I 70. Zawisza Czarny II 60. tr. finx 20. Fryderyk I, II. Bitumen Gundefel 115 tr. Arkadia 100 trans. Horodyszczel I, II, III, IV, V, VII, VIII, XI, X, XI, 350 tr. Józef I, II, III, III, 190. Żofia I, II, III, IV, V, VI, VIII, 200. Kółtający V 112 tr. Zygmunt (Gal.) 120 tr. Gdąsiak 120 tr. Ropa 76 tr. Jakób 70 tr. Bonn, Mella, Rella 220. tr. Pogoń 28. Yvonne (krak.) (Siecherman) 25 Czesław, Sosnkowski II, III, V, 160 tr. Adela 40 Monte Carlo I, II, III, IV, 70. Tadzio 30. Tryskaj 25. Milano, I, II, III, IV 50. Bielasko 40. Bonaparte 25. Ella 40. tr. Guido 85. Janina 30. Skarb I, II, III 20 Wybuch 17. Linka I, II 40. Nina 38 tr.

Karol (Sydonja) 70 Standard I, II, III, IV, VII, VIII 750. Anułka por. 505 50 Gen. Sikorski Metan 55 tr. Aldona (Juria) I, III 90 Gottfried I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII 70 Minatera 53 Bogdan 27 Warszawa 40. Ela 15. Ewa 15. Faustyna I, II, III, IV, V, 60. Saayk IV, 180 tr. Kraków (Violetta) tr. 48. Union I, II, III, IV, 140 tr. Oleś 20. Dolci I, II, III 50 tr. Katarzyna C (Blach) 85 trans. Angela (Joff, Petaine) 820 tr. Horodyszczel Galicja 34 0 tr.

Ceny ropy borysławskiej 215 dolarów.

„ „ „ „ „ schodnickiej 315 „

„ „ „ „ „ uryckiej . . 360 „

UNIEMWAŻNIAM zgubione dokumenta osobiste na nazwisko Zygmunt Franck.

OKAZYJNIE DO SPRZEDANIA mało używany rower marki „Puch“. Wiadomość w Redakcji.

Powiatowy Zarząd Drogowy

w Drohobyczu

L; 1448/P le

KONKURS

Wydział powiatowy-Powiatowy Zarząd drogowy w Drohobyczu oglosza konkurs na posadę kontraktowego urzadzniaka kancelaryjno-ruchowego t. j. księgowego w tutejszym Powiatowym Zarządzie drogowym. Wymagane średnie wykształcenie i praktyka biurowa. Wyngadnienie wedle oferty i umowy oraz odpowiednie do kwalifikacji.

Podania wraz z załącznikami należy wnosić do tut. Wydziału pow. w terminie do 15.VI. 1930 O bliższych szczegółach można informować się w Powiatowym Zarządzie drogowym w godzinach urzędowych i w Sekretarjacie Wydziału pow.

Z wydziału powiatowego;

Kierownik Powiatowydro

Zarządu Drogowego

Inż. Jan Czaczakowski mp.

Kierownik Tym. Zarz. Pow.

Starosta

Stanisław Poręmbalski mp.

Wydawca i odpowiedzialny Redaktor: Mieczysław Żulawski. — Redagując komitet Redakcyjny.

Drukarnia Naftowa, T.S.L. Koło Borysław, Tel. 303

Redaktor przyjmuje w poniedziałek i czwartek od 5 — 7 pop. Adres dla korespondencji: Borysław, Skrytka pocztowa 204.

Biuro redakcji i administracji: Borysław: ul. Pańska dom p. Wolańskiego

Tel. 742.

Konto czekowe P.K.O. Nr. 154.270

Godziny urzędowe od 5 — 7 pop.

Prenumerata kwartalna wynosi 3 zł. z dostawą, lub przesyłką pocztową.

Ceny ogłoszeń: Cała strona 200 zł — pół str. 110 zł — 1/4 str. 60 zł — 1/8 str. 40 zł. — Za wiersz 1-szpaltowy milimetrowy ogłoszenia: nadesłane 40 gr po kronice 45 gr — w tekście 55 gr — w artykułach 1 zł. — Ceny na 1-szej stronie o 100 proc. droższe — Drobne ogłoszenia za słowo różne 10 gr — kupno i sprzedaż 12 gr — matrymonialne, korespondencja i prywatne 15 gr — dla przedrukujących pracy 3 gr. Każdy numer dowodowy liczy się 25 gr.